

Adult Hebrew Placement Tool

To determine your level of Hebrew, please read the following selections and indicate which one is at or just little above your current Hebrew skill level. Please record that number on the registration page.

1 I am an absolute beginner in Hebrew.

2 I know the alef-bet and a few common words, like שלום, בית, אבא

3 חנה הולכת לבית הספר ללמוד עברית. היא אומרת "שלום" למונה. השם של המונה "דינה". דינה אומרת שלום לחנה ולכל התלמידים בכיתה. כל התלמידים פותחים את הספר שלהם וקוראים את המילים. הם יודעים לקרוא ולכתוב את כל האותיות.

4 בין ירושלים ותל אביב יש כפר קטן בשם נווה שלום. בכפר גרים גם יהודים וגם ערבים ביחד. יש ערבים נוצרים (קטולים ופרוטסטנטים) ומוסלמים. בבית הספר בכפר כל התלמידים לומדים חצי יום בעברית וחצי יום בערבית. מי שבנה את הכפר היה איש נוצרי ממצרים בשם ברונו חוסאר. "הם צריכים לחיות ביחד, להבין ולכבד זה את זה. יש מקום בכפר שקוראים לו "בית דומיה סקינה/בית שקט. אפשר לשבת שם בשקט, לחשוב, להתפלל ולעשות מדיטציה. יש גם מרכז רוחני בשביל שיחות ולימודים.

5 תייר אחד הלך בדרך עד שהגיע לכפר רחוק. פתאום ירד הלילה. אוהל לא היה לו, כרית לא הייתה לו וגם לא שמיכה. היה לו רק שק שינה. פתאום ראה בניין גדול עם חלונות גדולים ועל החלונות שלט גדול: "אכסניה לתיירים". אבל התייר החליט לא ללון שם, כי הוא לא היה תייר רגיל. הוא רצה ללון בחוץ, וכך להכיר את תושבי הכפר ולהרגיש את התרבות של אנשי המקום.

6 כאשר התחילה התנועה הציונית, נכנס מספר גדול של מילים ערביות לתוך העברית, במיוחד לעברית המדוברת. בעברית המדוברת לא היו מספיק מילים, ולכן אנשים כמו אליעזר בן יהודה לקחו מילים מערבית ועברתו אותן. הם טענו שכל שורש שקיים בערבית היה קיים גם בעברית, אך הוא נעלם כאשר היהודים ישבו בגלות.

7 חזרתי הביתה אחרי כמעט חודשיים בלוס אנג'לס. זו הייתה נסיעה רצופת זיכרונות שבה הרגשתי שמאיר נמצא איתי כמעט בכל פינה; ב-Urth Caffe, בטוילים בסנטה מוניקה, ב-Nespresso Bar, שם גם צולמה התמונה שמופיעה בטור הזה מדי שבוע. אז כבר ידענו שזו נסיעת פרידה מלוס אנג'לס, העיר שכל כך אהב לבלות בה. שכרנו דירה עם מרפסת שצופה לרחוב ראשי והומה, שם מאיר בילה את רוב היום.

8 אשה אחת השליכה ספרים מהחלון בקומה השלישית. כל הרחוב נעצר לחזות במראה של מבול הספרים המסתחררים באוויר ומתרסקים על המדרכה ולהקשיב להמיית הדפים המתוקה (הניקוד בספרי השירה החזיק מעמד, אבל זה כבר סיפור אחר). ורק בעלה - שעמד חסר אונים על המדרכה ממול - שם לב שלמענו היא בכל זאת זורקת אותם בסדר אלפביתי.